

Forfatter: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860

Titel: Udrag fra BREV TIL: Heiberg, Ludvig FRA: Heiberg, Peter Andreas (1811-02-02)

Citation: Johan Ludvig Heiberg, 1791-1860: "Breve fra Peter Andreas Heiberg", i *Breve fra Peter Andreas Heiberg*, C. A. Reitzels Forlag, s. 127. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990119-000-shoot-idm140619130918224.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Peter Andreas Heiberg

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg maae nu fortælle dig en Anekdote, som jeg i lang Tid har holdt hemmelig, men som jeg nu ikke længere vil skal være en Hemmelighed. Jeg troer at have sadt visse Personer i Khavn i en stor Forlegenhed i Henseende til mig. Sagen er denne. Først i Aaret 1809 udsatte Kongen, igjennem det Tydske Cancellie 3 Præmier for de beste Afhandlinger over Eggers's Udkast til en Kriminal Lovbog. Jeg lodstrax, ved en Pariser Boghandler et Exemplar af bemeldte Udkast bestille. Dette ankom først i April Maaned, men 14 Dage herefter, da Krigen med Østerrig begyndte, måtte jeg, som du veed, reyse til Tydskland. Her udarbejdede jeg, blottet fra alle Hjelpemidler, en Afhandling, der trykt vil udgjøre 15 eller 16 Ark, og da jeg sidst t Oktober kom hjem fra Tydskland, havde jeg blot saa megen Tib som behøvedes for at reenskriveden, da den skulde være indleveret til det Juridiske Fakultet i Kiel inden Aarets Udgang. Dette skeede ved Mellemlhandling af min særdeles gode Ven, den da værende Hollandske Minister i Berlin, og Sagen var således den meest fuldkomne Hemmelighed. I et Postskript til min Afhandling sagde jeg, at saasom Omstændigheder havde nødte mig til at skrive uden at have de fornødne Hjelpemidler ved Haanden, s. 128og saasom min Afhandling følgelig var mere philosophisk end juridisk, saa indsaae jeg meget let at det var umueligt at jeg kunde erholde nogen af de udsatte Priser; men at det ikke desmindre var mueligt at man kunde finde at min Afhandling kunde fortjene at omtales med nogen Hæder, i hvilket Tilfælde det stoed Fakultetet frit for at aabne den medfølgende forseglede Seddel. Efter Kancellie-Patentet skulde Resultatet bekjendtgjøres den sidstafvigte 1ste Juny. Denne Tid kom, men intet blev bekjendtgjort, i det mindste ikke officielt, kuns sagdes der i Aviserne, som et Rygte, at den første Priis var tilkjendt en Mand i Gotha, og den anden een i Bayreuth. Først i September blev den første Priis officiel proklameret, og den anden for en Maaned Tid siden. Sidst i November kom Kammerjunker Neergaard hertil fra Kjøbenhavn over Kiel, hvor man havde fortalt ham at det Jur. Fak. med Forundring havde læst mit Navn i en Billet som tilhørte en meget smuk Afhandling der, efter Fakultetets Dom, skulde have enten en Præmie eller et Accessit. Inden dette blev mig bekjendt havde jeg, i September Maaned, aabenbaret mig for Advokat Klingberg, og bedet ham tilbagefordre mit Mskript. Han sendte mig til Svar et Brev fra Professor Cramer, der bekræftede Neergaards Sigende, men med Tillæg at det Tydske Eancellie havde forlangt alle Manuscripterne indsendte, hvilket ogsaa var skeet. Her ligger altsaa min Afhandling, og jeg begriber lettelig at kancelliet seer sig i den Nødvendighed, enten at følge det Juridiske Fakultets Dom, eller at give Fakultetet en Irettesættelse. Jeg begriber ogsaa at Eggers, som Medlem af Cancelliet og Forfatter, ikke kan være synderlig fornøyet med en Afhandling, s. 129der, skjøndt paa den høfligste Maade af Verden, næsten gandske og aldeles nedriver hans Udkast. Forresten var et af mine Hoved-Øyemed med at skrive denne Afhandling dette, at vise at jeg ikke har forandret mine Grundsætninger, og således at gjendrive de Kjeltringer af Landsmænd, der, uden at kjende mig, bagvaske mig med at foregive at jeg har rettet min Tænkemaade efter Tidernes Tarv. Denne Anekdote troer jeg at kunne interessere dig; men jeg beder dig derhos at anmærke, at jeg hverken forlanger at du skal bekjendtgjøre den, eller holde den hemmelig. ¹⁾